

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012771
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120012771.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného O. U., nar. XX.XX.XXXX, o žiadosti odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12.02.2021 č. k. 6PP/149/2020 - 15, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09.03.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného O. U., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a/, § 66 ods. 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného O. U., nar. XX.XX.XXXX, t. č. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 01.10.2020, sp. zn. 2T/123/2020 zamietol.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 15 spisu.

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil veľmi stručným konštatovaním, že z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že ide o 8-krát súdne trestaného recidivistu, ktorý páchal doposiaľ prevažne majetkovú trestnú činnosť a práve mnohosť trestnej činnosti doposiaľ spáchanej odsúdeným a skutočnosť, že úmyselnú trestnú činnosť opakovane spáchal v rámci recidívy aj po nie až tak dávnom podmieňanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, nedáva záruky, že od odsúdeného možno dôvodne očakávať vedenie riadneho života.

Proti tomuto uzneseniu ihneď do zápisnice o verejnom zasadnutí zhlásil sťažnosť odsúdený (č. I. 14 spisu) ktorú dodatočne písomne odôvodnil (č. I. 18 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č. I. 14 spisu).

V písomnom odôvodnení svojej sťažnosti odsúdený uviedol, že chce poprosiť o prepustenie, nakoľko má za to, že sa napravil. Uvádza, že svoj skutok oľutoval viac krát a už by to nespravil. Ďalej poukazuje na skutočnosť, že má 4 malé deti, ktoré boli odobraté jeho manželke, nakoľko sa o ne nestarala. Preto by sa po prepustení z výkonu trestu chcel zamestnať a viesť normálny život a starať sa o svoje deti. Záverom požiadal o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, i konanie predchádzajúce týmto výrokom a tak zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť odsúdeného však nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu krajský súd zistil, že:

- rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 01.10.2020, sp. zn. 2T/123/2020 bol Jozef Illéš odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok
- predpokladaný koniec trestu má odsúdený dňa 04.06.2021
- lehota podľa § 66 ods. 1. písm. a/ Trestného zákona uplynula dňa 04.12.2020

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po doručení žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Sťažnostný súd však musí konštatovať, že napadnuté uznesenie okresného súdu je veľmi strohé a stručné. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia absolútne nevyhodnotil splnenie/nespĺnenie jednej formálnej a dvoch materiálnych podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného. Z napadnutého uznesenia možno iba predpokladať nespĺnenie druhej materiálnej podmienky, teda očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Okresný súd však rozhodol správne keď dospel k záveru, že žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie nie je možné vyhovieť a túto zamietol. Sťažnostný súd však pre zrozumiteľnosť rozhodnutia dodáva nasledovné.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS možno zistiť, že odsúdený bol dňa 03.11.2020 premiestnený do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na ďalší výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Počas výkonu trestu odňatia slobody v predchádzajúcom ústave bolo jeho správanie a vystupovanie hodnotené kladne. Jeho správanie a vystupovanie počas výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou je rovnako na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Odo dňa 10.11.2020 je odsúdený aj pracovne zaradený, pričom jeho pracovná morálka je na požadovanej úrovni. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného. Záverom riaditeľ ÚVTOS uviedol, že odsúdený preukazuje splnenia podmienok na podmienené prepustenie a odporúča ho podmienené prepustiť.

Sťažnostný súd konštatuje, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky pre podmienené prepustenie v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. U odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností možno u odsúdeného konštatovať, že táto podmienka je splnená, nakoľko doterajšie správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody bolo na požadovanej úrovni, pričom treba poukázať na kladné hodnotenie riaditeľa ústavu.

Pokiaľ však ide o druhú materiálnu podmienku - očakávanie, že v budúcnosti povedie riadny život možno u odsúdeného konštatovať, že táto sa nejaví ako splnená. Z odpisu registra trestov odsúdeného je zrejmé, že ide o 8-krát súdne trestaného recidivistu, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Aktuálne bol odsúdený za spáchanie prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s pokračovacím prečinom nebezpečného vyhrážania sa podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona. Je nutné zdôrazniť, že odsúdený Jozef Illéš bol v minulosti už podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pričom následne bol 4-krát v rámci recidívy odsúdený. Riziko recidívy u odsúdeného vzhľadom k jeho trestnej minulosti a prognóze sociálneho zlyhania je aj podľa názoru sťažnostného súdu príliš veľké.

Početnosť predchádzajúcich odsúdení vedú potom k logickému záveru, že ani predchádzajúce odsúdenia, nemali na neho ten výchovný účinok, aby ho viedli k riadnemu životu. Niet prečo sa rozumne domnievať, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel.

Krajský súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že trestná minulosť odsúdeného teda vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieneného prepustenia. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej

činnosti. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatel'a, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Rovnako ako okresný súd, aj krajský súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie.

K sťažnostným námietkam odsúdeného, že sa chce starať o svoje štyri deti, zamestnať sa a viesť normálny život, sťažnostný súd neuveril. Odsúdený mal dostatok času na to, aby sa venoval svojim deťom a bol im príkladom, aj to najmä vtedy, keď mu bola daná šanca zo strany súdu na vedenie riadneho života v podobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, túto však nevyužil a opätovne sa dopúšťal trestnej činnosti.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.